

พ่อค้าแม่ขายกว่า 4,500 รายทั้งจากภายในประเทศไปแลนตัวเอง รวมทั้งอพยพมาจากทางแอฟริกา และเอเชียตั้งตาวางแผง ทำธุรกิจอยู่บนพื้นที่ขอบบนาของสนามกีฬาอายุกว่า 50 ปี ในกรุงวอร์ซอว์มาตั้งแต่ในช่วงยุค 80 มาจนถึงปัจจุบัน สินค้าก็มีตั้งแต่ เทปผี ซีดีเถื่อน เหล้า บุหรี่ เสื้อผ้ากางเกง หรือแม้แต่ผ้าหอม และอุปกรณ์เครื่องใช้ ต่างๆนานาที่ไม่ได้ปลอด แต่หนีภาษี รวมไปถึง ยาเสพติด และกิจกรรมนอกกฎหมายบางอย่าง จนพื้นที่บริเวณนี้กลายเป็นชุมชนธุรกิจพึ่งพาตนเอง ที่สื่อต่างๆในประเทศพร้อมใจกันป้ายสีแดงฉานให้อย่างอดไม่ได้ จนมันอาจจะกลายเป็นปัญหาสังคมขนาดย่อยๆสำหรับประเทศโปแลนด์เอง ซึ่งในปี 2012 สนามกีฬาแห่งนี้จะถูกนำกลับมาใช้ใหม่เพื่อต้อนรับความยิ่งใหญ่ของ European Cup และมันหมายถึงการว่างงานในช่วงฟรีดาของคอนหาเข้ากันค่ากว่า 20,000 คนที่ชุมชนค้าขายของเขา หรือ 'Jarmark Europa' จะถูกปิดกวาดออกไป มันอาจจะถึงเวลาที่กิจกรรม 'informal' แบบนี้จะต้องหาอาณานิคมใหม่ซะแล้ว

นี่เป็นหนึ่งในกรณีศึกษาที่น่าจะพอเล่าภาพรวมๆของความหมายและแนวคิด Post-it City ซึ่งริเริ่มขึ้นโดย Giovanni la Varra อันว่าด้วยกระบวนการใช้และเข้าครอบครองพื้นที่สาธารณะ (Public Space) ของผู้ใช้ที่เป็นหน่วยย่อยของสังคมซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นระบบการเกิดรูปแบบ bottom-up ที่แตกต่างจากพื้นที่สาธารณะในรูปแบบดั้งเดิมที่มีการจัดวางผังและองค์ประกอบที่ชัดเจนเพื่อกิจกรรมที่เหมือนจะคิดไว้ล่วงหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศสหภาพยุโรป (สามารถหาอ่านรายละเอียดได้ในบทความชื่อ Post-it City: the other European public space ในหนังสือ Mutations จัดพิมพ์โดย Actar) ด้วยแนวความคิดเบื้องต้นนี้เอง จึงนำมาซึ่งการสำรวจวิจัยถึงการที่พื้นที่สาธารณะจะสามารถถูกครอบครอง และควบคุมโดยผู้ใช้จริงได้มากแค่ไหนไม่ว่าจะด้วยสิ่งประดิษฐ์คิดค้นด้วยตนเอง ชิ้นเล็ก ชิ้นน้อย หรือชิ้นใหญ่มากมายเพียงเพื่อจะส่งเสริม และรองรับกิจกรรมชั่วคราวของตนเองที่จะสามารถประกอบขึ้นได้ในพื้นที่นั้นๆ และเมื่อหลายๆหน่วยมารวมกันเข้ามันก็อาจจะกลายเป็นย่านย่อยๆชั่วคราวมากมาย กระจัดกระจายในที่ต่างๆ เท่าที่กิจกรรมเหล่านั้นจะเกิดขึ้นไปตามบริบท และวัฒนธรรมโดยรอบตัวมัน ซึ่งอาจจะออกมาในรูปแบบของปรากฏการณ์ หรือแม้แต่การสร้างสรรค์แบบพึ่งพาตนเองภายในกรอบของสาธารณะ อันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโดยตรงต่อเนื้อเมืองได้เข้มข้นกว่าพื้นที่สาธารณะที่เสมือนถูกสั่งการให้เป็นนุ่น เป็นนีตามการวางผังอย่างแข็งแกร่ง จนอาจเป็นการตีบตายในการเลือกใช้พื้นที่อย่างน่าเศร้า และนั่นก็จะหมายถึงอิสรภาพของชีวิตในสาธารณะที่เพิ่งเกิดขึ้นใน public space ตามนิยามที่มันควรจะเป็น

'Occasional cities. Post-it City and other formats of temporality' คือชื่อโครงการสำรวจการใช้พื้นที่สาธารณะอย่างชั่วคราวซึ่งรวบรวมเอากรณีศึกษาจากผู้ที่สนใจร่วมจากที่ต่างๆทั่วโลก และจะถูกนำมาจัดแสดงในรูปแบบนิทรรศการที่ CCCB (Center of Contemporary Culture of Barcelona) ในเมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน โดยมี curator หลักคือ Marti Peran ร่วมกับผู้ริเริ่มแนวคิด Giovanni la Varra และทีมงานหลักอีกสามคนคือ Filippo Poli, Federico Zanfi และ Anna Recasens ในช่วงต้นปี 2008 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความสัมพันธ์ของความหลากหลายของกิจกรรมชั่วคราวที่ดันขึ้นพร้อมๆกัน และซ้อนทับกับเหตุการณ์ปกติในแพทเทิร์นของเมือง หรือแม้แต่สถาปัตยกรรมที่มักจะถูกกำหนดขึ้นก่อนเสมอ ซึ่งความเป็นอิสระของการบังเกิดขึ้นของเหตุการณ์ย่อยๆเหล่านี้จะแสดงให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นของ

DIY

Photo by John Potts and Rose Marie Schellema

Photo by John Potts and Rose Marie Schellema

(รูปใหญ่) โครงสร้าง
วาฟเฟิลขนาดใหญ่ใน
Uchronia หรือ Burning
Man project ที่ถูกสร้าง
ขึ้นด้วยฝีมือของผู้เข้าร่วม
อาศัยในเมืองชั่วคราว ซึ่ง
จะถูกเผาไหม้ในคืนสุดท้าย
ก่อนพวกเขาจะย้ายออกไป
(บนซ้าย ขวา) ชีวิต และ
กิจกรรมต่างๆใน
Uchronia
(ขวา) ภาพมุมสูงของ
ทั้งเมืองใน Burning
Man Project

Photo by John Potts and Rose Marie Schellema

Narong Othavorn introduces 'Post-it city', an ongoing investigation into the ways people from over the world temporarily occupy public spaces and reflect on the dynamics of public life.

Aerial photo, Michael Burke

ความต้องการของผู้คน หรือชาวบ้านในเมือง ซึ่งเป็นผู้ใช้พื้นที่ในเมืองอย่างแท้จริง ซึ่งบ่อยครั้งอาจจะขัดแย้งกับข้อกำหนด ตัวบทกฎหมายบ้าง ก็น่าจะเป็นกรณีที่น่าสนใจต่อการอ่านเนื้อเมือง และการพัฒนาทั้งในเชิงนโยบาย หรือด้วยตัวมันเองเพื่อทำความเข้าใจความเปลี่ยนแปลงจากทั้งสองด้านของเหรียญ ซึ่งมันอาจจะไม่ใช่โครงการวิจัยที่ มุ่งเน้นในการมองหาคำตอบ หากแต่เป็นความพยายามนำเสนอข้อมูลเหตุการณ์ และความ เป็นจริงบางอย่าง เพื่อจะถูกนำไปต่อยอด และใช้ในการพิจารณาสิ่งที่ขาดตกบกพร่องจากการวางแผนเมืองแบบเดิมๆ ซึ่งอาจจะขาดความชอบธรรมในการใช้หรือครอบครองพื้นที่สาธารณะก็เป็นได้

อย่างในกรณีของ Jarmark Europa ที่กล่าวถึงในตอนต้นก็เป็นหนึ่งในผลงานสำรวจที่ถูกคัดเลือกแล้วโดยทีม Post-it City ซึ่งเป็นตัวอย่างหนึ่งของการเข้าใช้และครอบครองพื้นที่ที่อาจจะดูท้าทายข้อกำหนดหรือกฎหมายไปบ้าง แต่ก็ถือเป็นปรากฏการณ์ทางธุรกิจ SME ที่น่าสนใจไม่น้อย เพราะมันแสดงให้เห็นถึง sense of space ในเชิงเศรษฐกิจของชาวบ้านชาวเมืองได้อีกชนิดหนึ่ง

ในขณะที่อีกซีกหนึ่งของโลก อย่างใน Black Rock City รัฐเนวาดา ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้คนร่วมกันสร้างเมืองเล็กๆที่ชื่อ Uchronia หรือ Burning Man Project ที่มีอายุเพียงสองอาทิตย์ของทุกปี โดยแนวคิดนี้เกิดขึ้นเมื่อยี่สิบกว่าปีก่อนจากปาร์ตี้ชายหาดเล็กๆใน

ซานฟรานซิสโก จนในปัจจุบัน กิจกรรมร่วมกันอยู่ในเมืองสร้างเองนี้มีประชากรกว่า 40,000 คนมาใช้ชีวิตและคิดสรรควิธีเอาตัวรอดด้วยความสัมพันธ์กันที่ชุมชนในช่วงเวลาเพียงสองอาทิตย์ และเมื่อเวลาหมดลงพวกเขาก็จะกลับออกไปจากพื้นที่นี้ ไปใช้ชีวิตปกติของแต่ละคน และวางแผนสำหรับการร่วมกันอยู่ในเมืองชั่วคราวครั้งต่อไปในปีหน้าโดยไม่เหลือสิ่งของชิ้นใดเอาไว้เลย แม้กระทั่งตัว 'Uchronia' โครงสร้างวาฟเฟิลขนาดใหญ่ที่พวกเขาสร้างขึ้น หรือชื่อเล่นว่า 'Belgian Waffle' ตามสัญลักษณ์ของผู้ก่อตั้งโครงการ Jan Kriekels ที่เอาไว้ให้ร่มเงาตอนกลางวัน และกลายเป็น dance venue ไว้เต้นกันกระจายในตอนกลางคืน ก็จะหายไปด้วยแต่จะเหลือเพียงเก้าอี้ถ่านเพราะพวกเขาจะเผาไหม้ทิ้งในคืนสุดท้ายของการใช้พื้นที่

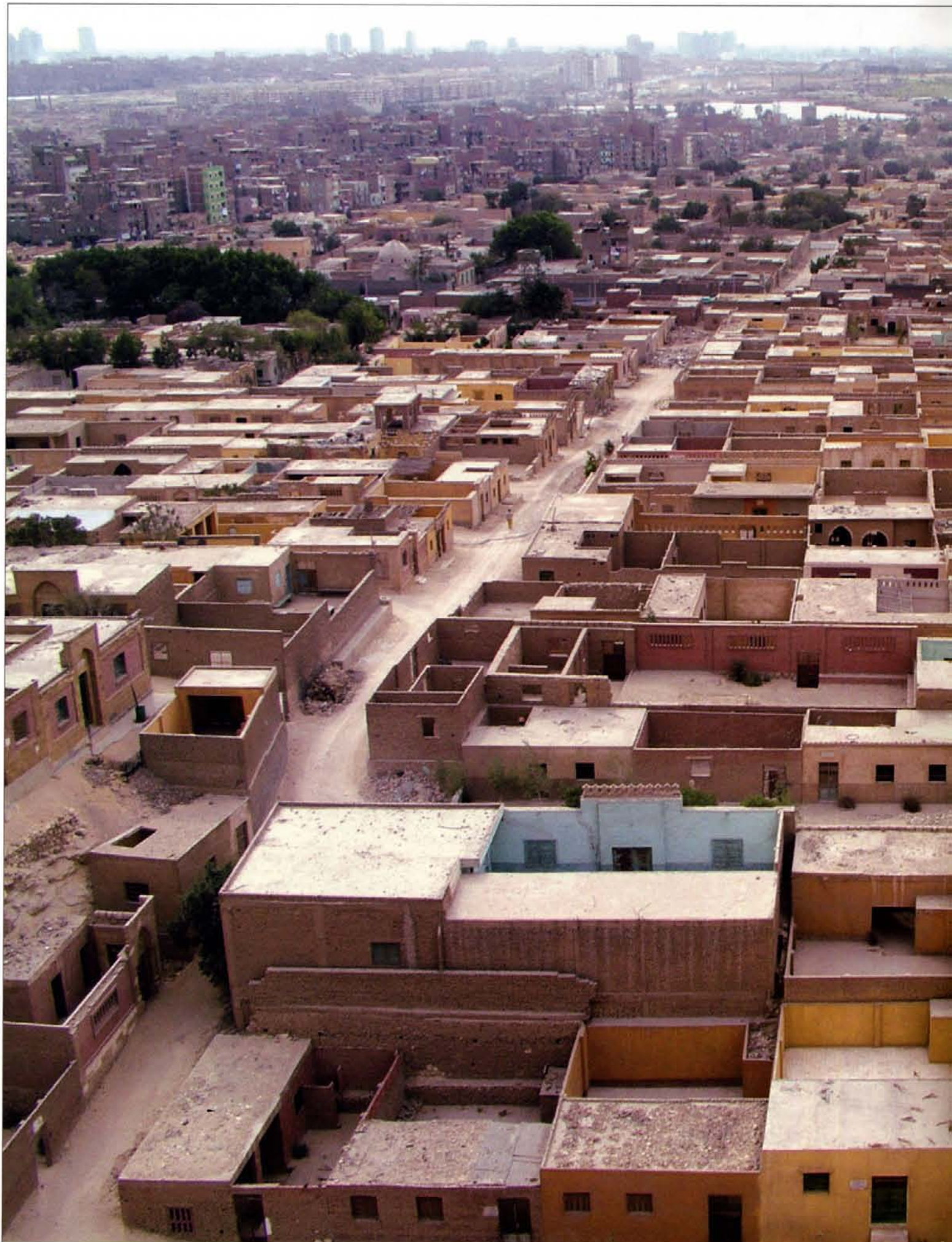
ตลอดเวลาสองอาทิตย์นอกเหนือจากการเต้นรำในตอนกลางคืนแล้ว พวกเขายังใช้ชีวิตในผังเมืองรูปวงกลมที่มี 'playa' เป็นลานที่มีมาอยู่ตรงกลางเป็นที่รวมของกิจกรรม และศูนย์รวมต่างๆ พร้อมกับถนนที่เกิดขึ้นจากสองแนวแกนคือ แกนที่ตั้งฉากกับจุดศูนย์กลางเมื่อหมุนตามเข็มนาฬิกาจะถูกตั้งชื่อเป็นเวลาคlock 2-10 นาฬิกา ตัดกับแกนถนนตามระยะจัดที่เส้นหลักคือเส้นที่อยู่ชิดในจุดศูนย์กลางที่สุดชื่อ esplanade ซึ่งในจุดต่างๆของเมืองชั่วคราวแห่งนี้จะประกอบไปด้วยเครื่องใช้ไม่สอยและระบบสาธารณูปโภคต่างๆที่ผู้เข้าร่วมเป็น

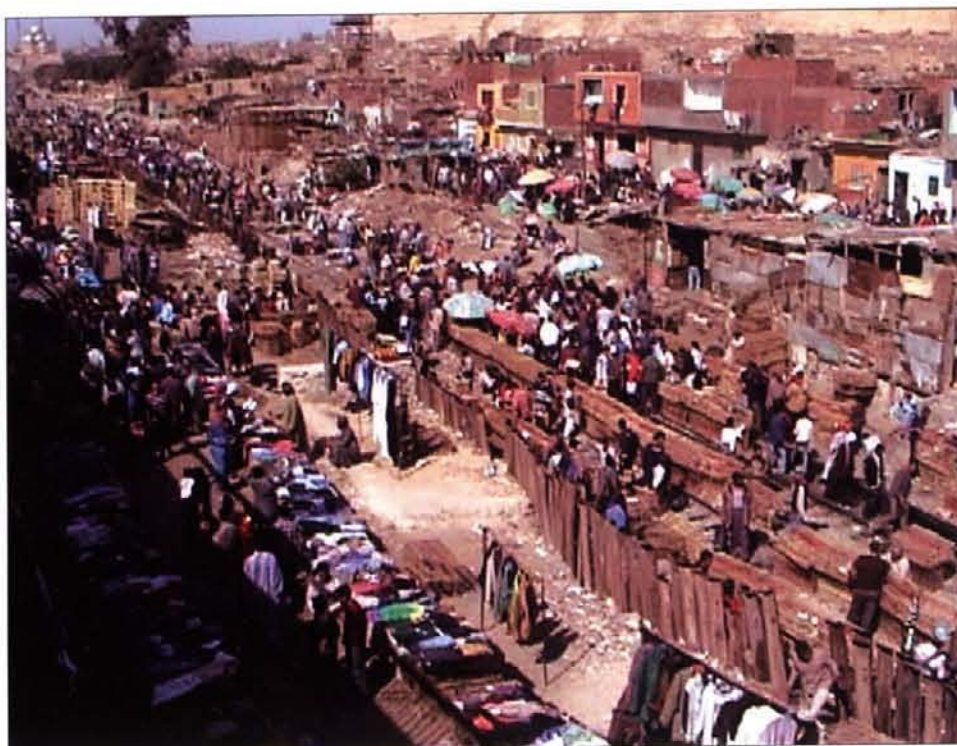
ประชากรจะจัดหามา และติดตั้งรวมกันเข้าเป็นพื้นที่ชุมชนขนาดใหญ่ และทั้งหมดทั้งปวงนี้เป็นเพียงความต้องการที่จะแสดงถึงพลังแห่งการสร้างสรรค์ระบบหมู่ และพิสูจน์ว่ามันไม่ได้เป็นเพียงโลกในอุดมคติเท่านั้น ตามปากคำของ Arne Quinze, art director สดุดแห่ง Quinze & Milan ผู้ซึ่งมีส่วนก่อตั้งโครงการนี้ด้วย

แต่ในกรุงโคโร ประเทศอียิปต์ พื้นที่ในบริเวณกลุ่มสุสานกำลังถูกใช้อยู่อาศัย และดำเนินชีวิตโดยกลุ่มคนชายขอบของสังคมเมืองโคโร อย่างแท้จริงและจริงจัง ไม่มีการวางผัง ไม่มีการตั้งเวลา และไม่มีการตั้งใจเอาใจใส่ความต้องการของพวกเขาเป็นเพียงการพยายามเลี้ยงชีวิตของตนเอาไว้ในเขตพื้นที่สาธารณะอีกรูปแบบหนึ่ง ที่สุดท้ายแล้วมันกลับกลายเป็นระบบที่พวกเขาสร้างขึ้นจากสัญชาตญาณในการใช้ชีวิตทำให้ชุมชนในบริเวณสุสานกรุงโคโรกลายเป็นเหมือนระบบนิเวศที่ก่อรูปขึ้น และพึ่งพาตนเอง หรือจะเรียกว่าชุมชนสลัมตามภาษาชาวบ้านก็ไม่ผิดนัก เหตุเพราะด้วยการอยู่ร่วมกันแบบ mixed use ที่อาจจะดูเลอะเทอะ เลื่อมโทรมในสายตาคนกว้างฝั่ง และถูกตราหน้าว่าเป็นแหล่งลี้ภัยของพวกอาชญากรรมโดยรัฐบาล หรือเป็นเมืองลับแลแห่งผู้คนชายขอบในมุมมืดในจินตนาการของผู้แต่งวรรณกรรม หรือในหมู่คนทำหนัง แต่ถ้าหากถอดเอาอุปสรรคภายนอกออก และอาจจะต้องวางบรรทัดฐานทางศีลธรรมไว้ข้างๆ ก็จะเห็นว่าระบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนสุสานเมืองโคโรแห่งนี้มีประสิทธิภาพสูง และอาจจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจ หรือนักวางผังเมืองอยากทำให้เกิดขึ้นได้มานานแล้ว แต่ยังไม่สามารถชักที่ อาจจะเป็นเพราะมันขัดแย้งกับกรอบของความธรรมดา หรือลำดับขั้นของชนชั้นที่เราๆท่านๆคุ้นเคยกันอยู่ก็เป็นได้ กลับมาดูในส่วนของการศึกษาที่เกิดขึ้นในทวีปเอเชียของเราบ้าง ตลาดอาหาร และสินค้าแบบกะดินในเมืองไทเป ประเทศไต้หวัน ถูกนำมาศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้สอยบนถนนสายเดียวกันให้เห็นถึงสภาพที่ต่างออกไปตามช่วงเวลาเข้าเย็น อันมีผลสืบเนื่องมาจากทั้งในเรื่องของอุณหภูมิที่แตกต่างกันคือกลางวันร้อน กลางคืนเย็น การเข้าใช้และครอบครองพื้นที่จึงมีการแปรผันไปตามสภาพของแต่ละส่วนของเมือง แถมยังขึ้นอยู่กับอุปกรณ์รถเข็นหรือโครงสร้างทางกายภาพของแผง ที่พวกเราอาจจะเห็นกันจนคุ้นตาแล้วตามมุมต่างๆของกรุงเทพฯ แต่สำหรับชาวตะวันตก มันยังคงเป็นไอเดียที่สดและแปลกอยู่พอตัวทีเดียว

กรณีศึกษาทั้งสี่ชิ้นนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวงานทั้งหมดที่จะถูกจัดแสดงในนิทรรศการของ Post-it City ซึ่งมันได้แสดงให้เห็นถึงภาพรวมของความหลากหลายของปรากฏการณ์ในการใช้พื้นที่สาธารณะได้อย่างชัดเจน และน่าสนใจทั้งในเชิงรูปธรรม และนามธรรมที่สามารถนำไปคิดพิจารณาต่อยอดได้เยอะแยะมากมาย โดยเฉพาะการศึกษาถึงระบบการพึ่งพาตนเองอย่างอิสระของชาวเมืองผู้ใช้พื้นที่จริงจะเป็นองค์ความรู้ที่น่าจะนำมาเป็นข้อพิจารณาหลักในการจัดทำแผนยุทธวิธียพัฒนาเมืองได้ใกล้เคียงความต้องการ และความเป็นจริงของสังคม และวัฒนธรรมร่วมสมัยได้ตั้งแต่หน่วยใหญ่ที่สุดไปจนถึงหน่วยเล็กที่สุดของสังคม เพราะมันน่าจะเป็นการร่วมมือกันผูกโครงสร้างแห่งการอยู่ร่วมกัน ทั้งจากระบบ top-down และ bottom-up มากกว่าการเน้นไปที่ระบบใดระบบเดียว นำเสียดายที่ในตอนนี้อย่างที่ผู้จัดได้ได้รับผลงานที่จะร่วมเข้าแสดงอย่างเป็นทางการแล้ว เพราะหากมองดูรอบๆตัวในประเทศไทยน่าจะมีกรณีศึกษาเรื่องการใช้อยู่พื้นที่สาธารณะชั่วคราวที่เข้มข้น และน่าสนใจไม่แพ้ที่เดียว เขาเป็นว่าหากใครคิดว่ามีการสำรวจในเรื่องนี้น่าสนใจเกิดขึ้นทั้งในกรุงเทพฯ หรือจังหวัดอื่นก็สามารถเสนอมาทาง art4d ได้ เพราะนิทรรศการชิ้นนี้มีแนวโน้มที่จะมาจัดแสดงในกรุงเทพฯ ให้เราได้ศึกษา และตระหนักถึงไม่น้อยทีเดียว

(ซ้ายบน) บริเวณหน้าทางเข้า Jarmark Europa พร้อมป้ายชัดเจน (กลางบน) ภาพมุมสูงของ Jarmark Europa มองเห็นการครอบครองพื้นที่ของถนนของสนามกีฬาโดยพ่อค้าแม่ขายมากมาย

(ขวา ล่าง) สภาพบ้านเรือน และชีวิตในเขตชุมชนแออัดบริเวณสุสานเมืองโคโร สะท้อนระบบความสัมพันธ์ที่ไม่ได้ถูกจัดวางเอาไว้

Since the 1980s, more than 4,500 traders from Poland and various nations in Africa and Asia have been setting up their booths in Warsaw's more than 50-year old sports stadium. Products range from pirated tapes, CDs, liquor, cigarettes, clothing, perfume, to the general, everyday devices. Drugs and other illegal activities are common, turning this public area into a self-reliant, business-oriented community where the media readily and negatively points fingers at, claiming that it has proliferated into a problem that affects society and Poland. In 2012, this outdoor market will return to what it once was, a stadium, in time for the European Cup. As a consequence, this will effectively put more than 20,000 people who've been manning their micro and informal business operations out of work. In preparation for the changes to come, this 'Jarmark Europa' should now begin considering new grounds for their impending relocation.

The above should make for a substantive case study in revealing the conceptualization of Post-it City, which was founded by Giovanni la Varra. Factors that have been taken into account are the implementation process and the functionality of public space. The bottom-up approach can be applied to this particular case where plans have been defined with relative concreteness, and activities and contexts within Europe are considered. (More information can be found in the article, Post-it City: the other European public space in Mutations a book published by Actar.)

From this initial concept, further surveying and research have been conducted to find out if this public space can be realized, and to somehow measure the degree of sustainability its users can maintain; whether their sustainable means are minor or major creations that extend the project's interests and can support the temporary activities within the space. And with the cooperation of different parties, it may branch out into smaller temporary sections, addressing diverse niches according to relevant contexts and cultures. This may come about as a phenomenon or may gradually develop from the creativity a public space inspires, directly influencing and changing the city. The opposition of course, would be a public space that has been forced to assume a clearly, defined and particular role, effectively constricting a space's capacity for use and directs one to the subject of freedom within a public space.

'Occasional cities. Post-it City and other formats of temporality' is the name of the project that examines the use of public spaces under a temporary context. Criteria gathered from around the world have been used to form the basis and have been presented in an exhibition at the CCCB

(Center of Contemporary Culture of Barcelona) in Spain. This was a collaboration between Marti Peran the curator, Giovanni la Varra the mastermind, and a team that included Filippo Poli, Federico Zanfi and Anna Recasens. The exhibition will be held during the beginning of 2008 to convey the importance and relations between these eclectic, temporary activities. Further, it was to express to the public the multi-tiered characteristics of ordinary situations in accordance to a city's pattern or even that of architecture. Freedom that comes with the birth of these mini-pockets of potential will clearly illustrate people's needs (including locals who are the true patrons of the space). Often, these needs go against the pre-determined factors and regulations. Nevertheless, it is an interesting area for a city to address in order to extract some sense and understanding of the changes subjected to both sides of the coin. This project may not be deep in finding solutions, but it is engaged in offering information and data that may be applied to future urban plans.

The aforementioned Jarmark Europa was chosen by the Post-it City team to be a prime example in illustrating the use and function of space that challenges pre-determined criteria and laws. However, it is a business (SME) phenomenon that definitely is worth paying attention to because it demonstrates the sense of space pertaining to business of locals.

Meanwhile, on the other side of the world, the people of Black Rock City, Nevada (USA) have been pitching in to build a temporary community by the name of Uchronia or Burning Man Project. This event happens every year and was conceptualized 20 years ago at a beach party in San Francisco. About 40,000 people from around the world gather, participate and live together in this area for 2 weeks. After the 2 weeks, each person returns to where they came from, resuming their lives as well as continuing with plans for the next Burning Man event. Towards the end, the artworks are burned, with nothing left, not even the Uchronia, which is a massive waffled structure they build, playfully nicknamed, the 'Belgian Waffle', after the nationality of the creator Jan Kriekels. The Uchronia provides shading during the day and turns into a dance venue by night.

For two whole weeks, apart from the night dancing, they also spend time in humungous, intersecting concentric semi-circles (as devised by city plans) that house the 'playa' where activities take place. Roads have been built as well, laid out according to two axes that occur every half hour at 2:00 to 10:00. The axes intersect with the main road that leads to the esplanade. Along the way, there are

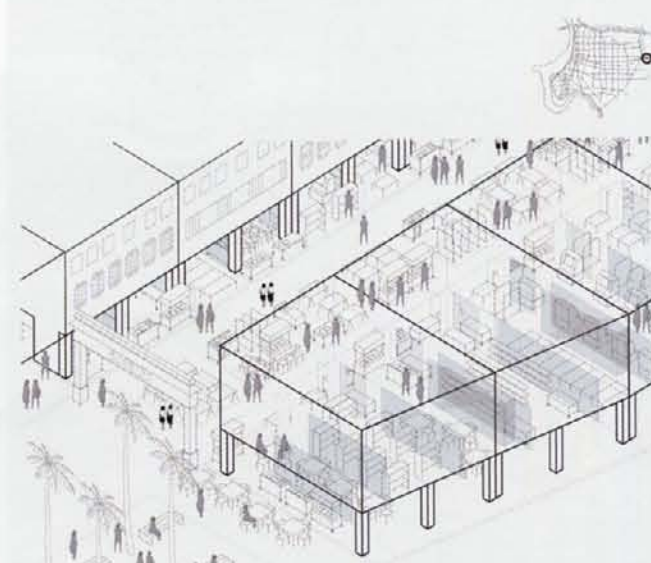
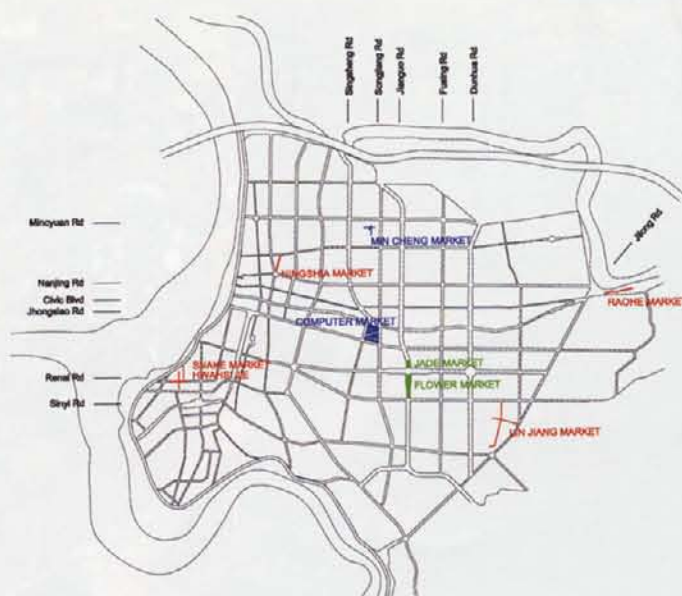
public centers with utilities for people to use. According to Arne Quinze, the art director of Quinze & Milan who also takes part with the planning of this project, Burning Man exemplifies how a group of people can come together to build a creative, harmonious community, and that such ideas do not have to remain at the idealistic level. They can actually be realized.

In Cairo, Egypt, what was once a cemetery has now been occupied by the living, a group of people from the outskirts of Cairo. There was no planning, timing or burning of any artefacts involved. The only intention of these people is to survive within a public space. In the end, the system they've integrated was born from survival instincts. Therefore, this community has semblances of an ecological development and self-reliant system. To call it a slum is quite appropriate since the living system is of a mixed-use method that seems scattered and dilapidated in the eyes of urban planners. It has been branded as a hideout for criminals escaping the government or as a secretive and dark city where the marginalized live in as written and imagined by authors and filmmakers. But in removing its exterior characteristics and moral issues, one will see that the system of relations developed in this cemetery community of Cairo does in fact possess a high degree of freedom. Moreover, this may be what architects or urban planners have been trying to create for some time now, but have never been able to. Past attempts might have failed because its qualities go against the norm or that of the social class they co-exist in.

Now coming over to the Asian region, a case study that has been brought to our attention is the street-side stalls in Taipei, Taiwan that sell food and merchandise. This example has been used to closely examine the changes and use of the road and how in comparison, the nature of activities differ between day and night. Influencing factors include temperatures (of night and day), the type of device or trolley vendors use, as well as the physical structure of the city plan. Although Bangkokians are familiar with this set up, to Westerners this last point here (physical nature of a city) is still relatively new and fresh.

Albeit all four case studies being only a fragment of the Post-it City exhibition, they do provide audiences with an effective overview of the eclecticism of this 'public space' phenomenon. Further, people can walk away from this with interesting areas to consider and interpret on their own, in both abstract and concrete terms. A special issue brought to the fore is considering how the self-reliant or sustainable system of city folks and groups deal with and use public spaces. Heightened awareness of this can eventually lead to strategies that will improve and better the city, which will hopefully carry over to culture and all parts of society, from top to bottom. The use of public spaces by groups of people should be a collective effort and cooperation in building a community environment, drawing from both top-down and bottom-up approaches, more so than gravitating towards only one method.

1. Jarmark Europa: Matteo Ghidoni, Katarzyna Teodorczuk
2. Uchronia: Burning Man Project, Black Rock City, Ilaria Mazzoleni, Martha Read, Roberto Zancan
3. Cairo Informal city: Sandi Hilal, Charlie Koolhaas, Alessandro Petti
4. The Markets in Taipei: IaaC (Institut d'arquitectura avancada de Catalunya)

รูปถ่าย และ diagram
สามมิติที่ทางกลุ่มผู้วิจัย
ของ IaaC พยายามแสดง
ให้เห็นถึงระบบการ
เปลี่ยนแปลงในการเข้า
ใช้พื้นที่ของตลาดในไทเป

